

Misc. Ess. II, 164.

भद्रविकार (भद्र + वि^०) m. N. eines Klosters Hist. de la vie de HIOUEN THSANG 113.

भद्रवेणु s. u. भद्ररेणु.

भद्रव्रात (भद्र + व्रात) adj. eine glückliche Schaar habend, — bildend RV. 10, 47, 5.

भद्रशर्मन् (भद्र + श^०) m. N. pr. eines Mannes gaṇa वाक्हादि zu P. 4, 1, 96. mit dem patron. कौशिक Ind. St. 4, 374. — Vgl. भाद्रशर्मि.

भद्रशाख (भद्र + शाखा) m. eine Form des Skanda MBh. 3, 14390, 14400.

भद्रशालवन s. भाद्रशाल^०.

भद्रशील (भद्र + शील) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 10, b, 18.

भद्रशोचि (भद्र + शो^०) adj. schön leuchtend, — funkelnd: Agni RV. 5, 4, 7, 7, 14, 2, 8, 60, 3, 10, 43, 9.

भद्रशौनक (भद्र + शौ^०) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 941.

भद्रश्रय s. भद्रश्रिय.

भद्रश्रवन् (भद्र + श्र^०) m. N. pr. eines Sohnes des Dharma Bṛāg. P. 5, 18, 1.

भद्रश्रिय (भद्र + श्रि^०) n. Sandel RATNAM. 137 (भद्रश्रय ÇKDr. und Wilson nach ders. Aut.). Suçr. 2, 39, 7. °श्रियम् acc. (könnte auch auf °श्रि zurückgeführt werden) 283, 12.

भद्रश्री (wie oben) m. dass. AK. 2, 6, 3, 32. H. ç. 130 (wo भद्रश्री: zu lesen ist).

भद्रश्रुत् (भद्र + श्रुत्) adj. Gutes hörend AV. 16, 2, 4.

भद्रश्रेय (भद्र + श्रेयि^०) m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 1343. fg. 1740. 1743. 1847. fg. VP. 408. 407, N. 12. 417, N. 8.

भद्रषष्ठी (भद्र + ष^०) f. eine Form der Durgā HARIV. LAGL. I. 310.

भद्रसामन् (भद्र + सा^०) m. N. pr. eines Mannes: s. भाद्रसाम.

भद्रसार (भद्र + सार) m. N. pr. eines Fürsten Vāju-P. in VP. 469, N. 22. Andere Autt. बिन्दुसार.

भद्रशालवन (भद्र - शाल + वन) wohl n. N. pr. eines Waldes (der Wald mit den prächtigen Shorea robusta) MBh. 6, 268 (°शालवन ed. Calc.). Vgl. भद्र शालवनम् R. GORR. 2, 73, 10.

भद्रसेन (भद्र + सेना) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Āgāta-patrava Çat. Bṛ. 5, 3, 3, 14. eines Sohnes des Vasudeva von der Devaki VP. 439. Bṛāg. P. 9, 24, 53. eines Sohnes des Īṣhabha 5, 4, 10. des Mahishmant 9, 23, 22 (°सेनक ebend.). VP. 417. eines Königs von Kāçmīra Verz. d. Oxf. H. 74, b, 31. देवीगुहगतं धाता (वीरसेन: Schol.) भद्रसेनममारयत् Kām. NITIS. 7, 51. HALL in der Einl. zu Vāsavad. 33. eines Heerführers des Mārapāpījāṁs LALIT. ed. Calc. 397, 9.

भद्रसेमा भद्र + सेमा f. N. pr. eines Flusses in Uttarakuru MĀR. P. 39, 23. die Gaṅgā ÇABDAM. im ÇKDr.

भद्रकस्त (भद्र + कस्त) adj. eine schöne oder glückliche Hand habend: die Açvin RV. 1, 109, 4.

भद्राकर (भद्र + 1. कर) °कराति schön machen so v. a. rasiren gaṇa सानादादि zu P. 1, 4, 74. P. 5, 4, 67, Vārtt. VOP. 7, 91.

भद्राकरा (von भद्राकर) n. das Rasiren H. 923. HALĀJ. 4, 36.

भद्राङ्ग (भद्र + ङ्ग) m. Bein. Balabhadra's H. ç. 73.

भद्रात्मज (भद्र + आ^०) m. Schuvert TRIK. 2, 8, 54.

भद्रानगर (भ^० + न^०) n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. No. 461.

— Vgl. भद्रपुर.

भद्रायुध (भद्र + आयु^०) m. N. pr. eines Riesen BURN. Intr. 364.

भद्रायुस् (भद्र + आयु^०) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 74, b, 9.

भद्रार्क m. N. pr. eines der 18 kleineren Dvīpa ÇABDAM. im ÇKDr.

भद्रालपत्रिका f. = गन्धाली Paederia foetida ÇABDAM. im ÇKDr.

भद्राली f. dass. ÇABDAM. im ÇKDr.

भद्रावकाशा (भद्र + अवकाश) f. N. pr. eines Flusses COLEBR. Misc. Ess. I, 137.

भद्रावती (von भद्र) f. ein best. Baum, = कटुल RĀGĀN. im ÇKDr.

भद्राव्रत (भ^० + व्रत) n. eine best. religiöse Cerimonie, die auch विष्टि-व्रत (vgl. भद्र 3, d.) heisst, Verz. d. Oxf. H. 34, b, 40.

भद्राश्रम (भद्र oder भद्रा + आ^०) m. N. pr. einer Einsiedelei Verz. d. Oxf. H. 73, b, 27.

भद्राश्रय n. = भद्रश्रिय Sandel ÇABDAM. im ÇKDr.

भद्राश्र (भद्र + श्र) 1) N. pr. eines Dvīpa (masc.) oder Varsha (neutr.), deren Name in den Purāṇa auf Bhadrāçva, einen Sohn Āgnidhra's (Āgnidhra's), zurückgeführt wird, MBh. 6, 207. 12, 407. HARIV. 8227 (m. pl.). 8634 (m. pl.). TRIK. 2, 1, 3. SŪRJAS. 12, 38. 52. 70. VARĀH. BRH. S. 9, 11. VP. 162. fg. 169. Bṛāg. P. 1, 16, 13. 5, 2, 19. fg. 16, 11. MĀR. P. 33, 35. 34, 14. 39, 4. Cit. beim Schol. zu H. 947. — 2) N. pr. eines Sohnes des Vasudeva von der Rohiṇī VP. 439. des Dhundhumāra Bṛāg. P. 9, 6, 24. König Bhadr. Çvetavāhana Verz. d. Oxf. H. 38, a, 35. eines Sohnes des Āgnidhra (s. u. 1.).

भद्रासन (भद्र + आ^०) n. 1) Prachtsitz, Thron AK. 2, 8, 4, 31. H. 716. HALĀJ. 2, 268. JĀṬS. 1, 279. MBh. 13, 1487. fg. 3191. R. 2, 23, 41. 26, 17. R. GORR. 2, 12, 4. 82, 10. VARĀH. BRH. S. 48, 46. PĀNĀT. 167, 25. — 2. eine best. Art zu sitzen bei den beschaulichen Asketen: वृषणाथ: पार्श्व-पादौ पादपार्श्वे ÇKDr. u. आसन) पाणिभ्यां परिवन्धयेत् । भद्रासनं समु-दिष्टं योगिभिः सारकल्पितम् ॥ Verz. d. Oxf. H. 102, b, 17. fg. VP. 683. Vgl. भद्र 4, d. und भद्रक 3, b.

भद्रार्ह (भद्र + अर्ह) n. ein glücklicher Tag, gute Zeit AV. 6, 128, 1. fg. WEBER, Omīna 363. — Vgl. पुण्याह.

भद्रिक (von भद्र) m. N. pr. eines Mannes VJUTP. 93. LALIT. ed. Calc. 1, 9. BURN. Intr. 136, N. 2. Lot. de la b. l. 1. HIOUEN-THSANG I. 364. LIA. II, Anh. II. SCHIEFNER, Lebensb. 236 (6). 266 (36). — Vgl. भद्रक 2, e.

भद्रिण m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 36, 15.

भद्रेन्द्र (भद्र + इ^०) m. N. pr. eines Mannes HALL 79.

भद्रेश (भद्र + ईश) m. Bein. Çiva's PĀNĀT. 1, 13, 23.

भद्रेश्वर (भद्र + ई^०) m. 1) Bez. verschiedener Statuen und Liṅga des Çiva ÇKDr. nach den Purāṇa. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 39, b, 3. — 3) N. pr. eines Kājastha RĀGĀN-TAR. 7, 38. 14. fg. 106, 121.

भद्रैला (भद्र + ऐ^०) f. grosse Kardamomen RĀGĀN. im ÇKDr.

भद्रादनी (भद्र + आद^०) f. Sida cordifolia und Uraria logopodioides DC. RĀGĀN. im ÇKDr.

भद्रादय (भद्र + उ^०) n. N. einer best. Mixtur Suçr. 2, 336, 17.

भद्रापवासव्रत (भद्र - उप^० + व्रत) n. eine best. religiöse Cerimonie